

“भीठे बच्चे— तिमी कर्मयोगी हौ, कर्म गर्दा बाबाको यादमा रहने गर, यादमा रह्यौ भने कुनै पनि विकर्म हुँदैन।”

प्रश्नः— बाबा सँग योग नलाग्ने मुख्य एउटा कारण छ— त्यो कुनचाहिँ हो?

उत्तरः— लोभ। कुनै पनि विनाशी चीजमा लोभ छ, खाने वा लगाउने सोख छ भने उसको बुद्धि बाबामा लाग्न सक्दैन। त्यसैले बाबा विधि बताउनुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! लोभ राख— बेहदको बाबा सँग वर्सा लिने। बाँकी कुनै पनि चीजमा लोभ नराख। नत्र जुन चीज सँग अधिक प्यार हुन्छ, त्यही चीज अन्त्यमा पनि याद आउँछ अनि पद भ्रष्ट हुन्छौ।

गीतः— जाग सजनियां जाग...

ओम् शान्ति। यो त बच्चाहरूलाई थाहा छ— सारा दुनियाँमा भन्न त सबैले भन्छन् हामी सबै आपसमा भाइ-भाइ हौं। वी आर अल ब्रदर्स। तर किन ती आत्माहरूलाई यो समझमा आउँदैन— हामी बाबाका बच्चा हौं। उहाँ रचयिता हुनुहुन्छ, हामी रचना हौं। जनावरले त भन्दैनन् हामी भाइ-भाइ हौं। मनुष्यले नै सम्झन्छन् र भन्छन् हामी सबै भाइ-भाइ हौं। रचयिता एक बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई भनिन्छ परमपिता मरमात्मा। यस्तो हुन सक्दैन बहिनीलाई भाइ भनौं। जब सबै आफूलाई आत्मा सम्झिन्छन् तब भन्छन् हामी आपसमा भाइ-भाइ हौं। आत्मा बाहेक अरु केही हुन सक्दैन। एक पिताका लौकिक बच्चाहरू त्यति हुन सक्दैनन्। अहिले तिमीलाई राम्रो सँग याद छ— हामी आपसमा भाइ-भाइ हौं। बाबा बसेर बच्चाहरूलाई पढाउनुहुन्छ। भगवानुवाच— हे बच्चाहरू, धेरैलाई पढाउनुहुन्छ नि। केवल यस्तो भनिदैन— हे अर्जुन, एकको नाम लिनुहुन्न। सबैलाई पढाउनुहुन्छ। विद्यालयमा शिक्षकले भन्छन् नि— हे बच्चाहरू राम्ररी पढ। हुन् त विद्यार्थी। तर शिक्षक ठूलो, परिपक्व छन् त्यसैले विद्यार्थीलाई बच्चा-बच्चा भन्छन्। वहाँ कसैले पनि आफूलाई आत्मा त सम्झदैनन्। वहाँ त लौकिक सम्बन्ध नै रहन्छ। जसरी गान्धीलाई बापूको पदवी दिइएको छ। मेयरलाई पनि पिता भन्छन्। यस्तो पदवी त धेरैलाई दिन्छन्। यहाँ त तिमीले सम्झन्छौ— हामी आत्माहरू भाइ-भाइ हौं। भाइहरूका पिता त अवश्य हुनुपर्छ। सबै आत्माहरूले जान्दछन्— उहाँ हाम्रो बाबा हुनुहुन्छ, जसलाई परमपिता परमात्मा भनिन्छ। यो आत्माले भन्यो हाम्रो परमपिता परमात्मा। लौकिक पितालाई परमात्मा भनिदैन। तिमीलाई थाहा छ— हामी आत्मा हौं। बाबा हामीलाई पढाउन आउनु भएको छ अर्थात् पतितलाई पावन बनाउन आउनु भएको छ। हामीलाई पतितबाट पावन बनाएर फेरि पावन दुनियाँको मालिक बनाउनुहुन्छ। यी कुरा कसैलाई पनि थाहा छैन। यहाँ तिमी बच्चाहरूलाई थाहा भएर पनि कर्म गर्न भुल्छौ। यादमा रह्यौ भने विकर्म हुँदैन। कर्मयोगी त तिमी हौ नै। संन्यासीहरूको हो कर्म संन्यास। केवल ब्रह्मतत्त्व सँग योग लगाउँछन्। तर सारा दिन त योग लगाउन सक्दैनन्। ब्रह्ममा जानको लागि योग राख्छन्। सम्झन्छन्— ब्रह्मलाई याद गर्नाले हामी ब्रह्ममा लीन हुनेछौं। तर सारा दिन त ब्रह्मलाई याद गर्न सक्दैनन् र त्यस यादबाट विकर्म पनि विनाश हुँदैन। गायन पनि छ— पतित-पावन। त्यो

त बाबा नै हुनुहुन्छ। यस्तो त भनिदैन— पतित-पावन ब्रह्म अथवा पतित-पावन तत्त्व। सबैले बाबालाई नै पतित-पावन भन्छन्। ब्रह्मलाई कसैले पनि पिता भन्दैनन्। न ब्रह्मको कसैले तपस्या गर्छन्। शिवको तपस्या गर्छन्। शिवको मन्दिर पनि छ। तत्त्वको के मन्दिर बन्न सक्छ! ब्रह्ममा त अण्डा जस्तै आत्माहरू रहन्छन्। त्यसैले शास्त्रमा ब्रह्माण्ड भनिएको छ। यो नाम कुनै होइन। त्यो घर हो, जसरी आकाश तत्त्वमा कति साकारी मनुष्य रहन्छन् त्यस्तै वहाँ फेरि आत्माहरू रहन्छन्।

तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— बाबाबाट हामी ड्रामाको आदि मध्य अन्त्यको ज्ञान लिएर सारा रहस्य जानेर, सारा वृक्षको ज्ञान बुझेर मास्टर बीजरूप बन्छौं। परमपिता परमात्मामा सारा ज्ञान छ, हामी उहाँका बच्चा हौं। उहाँले बसेर सम्झाउनुहुन्छ— यस कल्प वृक्षको उत्पत्ति, पालना र संहार कसरी हुन्छ? उत्पत्ति भन्नाले मानौं नयाँ दुनियाँ उत्पन्न गर्नुहुन्छ। स्थापना अक्षर ठीक छ। ब्रह्माद्वारा पतितहरूलाई पावन बनाउनुहुन्छ। पतित-पावन अक्षर अवश्य हुनुपर्छ। सत्ययुगमा सबै सद्गतिमा हुन्छन्, कलियुगमा सबै दुर्गतिमा छन्। किन, कसरी दुर्गति भयो? यो कसैलाई पनि थाहा छैन। गायन पनि गर्छन्— सर्वका सद्गति दाता एक हुनुहुन्छ। आत्माले सम्झन्छ— यो एक खेल हो। बाबाको महिमा गाउँछन् “सदा शिवा” सुख दिनेवाला शिव, गाउँछन् पनि दुःखहर्ता सुखकर्ता। यहाँ लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, अहिले छैन। लक्ष्मी-नारायणलाई भगवान्-भगवती भन्छन्, उनको राजधानी कसले स्थापना गर्‍यो? भगवान् निराकार हुनुहुन्छ, उहाँबाट आत्माहरूले वर्सा पाउँछन्। आत्मा नै ८४ जन्म लिंदा-लिंदा गिदै आउँछ। गिर्दा-गिर्दा दुर्गति सम्म पुग्छ। यो कुरा सम्झाउनु पर्छ, परमात्मा सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। उहाँ बाबा सद्गति दाता हुनुहुन्छ, हामी सबै भाइ-भाइ हौं, नकि बाबा। यस्तो कहाँ भनिन्छ र— पिताले भाइ-भाइको रूप धारण गरेका हुन्! त्यसैले पहिले यो बताऊ— परमपिता परमात्मा सँग तपाईंको के सम्बन्ध छ? लौकिक सम्बन्धलाई त सबैले जान्दछन्। आत्माहरूको पिता निराकार बाबा हुनुहुन्छ। उहाँलाई स्वर्गको स्थापना गर्ने बाबा भन्छन्। पिताले अवश्य नयाँ रचनाको मालिक बनाउनु भएको थियो। अहिले हामी मालिक छैनौं। हामी सुखी थियौं। दुःखी कसले बनायो? यो थाहा थिएन। आधाकल्प देखि रावण राज्य चलेको छ त्यसैले यो हाल भएको छ। भारत परमपिता परमात्माको जन्मस्थान हो। यहाँ नै भगवान् आउनु भएको छ। अवश्य स्वर्ग स्थापना गर्नु भएको थियो। शिवजयन्ती पनि मनाइन्छ। तिमीले लेख्न पनि सक्छौ— हामीले फलानो जन्मदिन मनाइरहेका छौं। मनुष्यले आश्चर्य मान्छन्— यिनीहरू के भन्छन्? बधाई पनि देऊ। बताऊ— हामी पतित-पावन, सद्गति दाता परमपिता परमात्मा शिवको जयन्ती मनाइरहेका छौं। त्यसदिन धेरै उत्सव गर्नु पर्छ। सर्वका सद्गति दाताको जयन्ती के कम कुरा हो? हवाइजहाजद्वारा पर्चा ठूला-ठूला शहरमा खसाउनु पर्छ। तब अखबारमा पनि छापिन्छ। धेरै सुन्दर-सुन्दर कार्ड पनि बनाउनु पर्छ। परमप्रिय बाबाको धेरै महिमा लेख्नु पर्छ। भारतलाई फेरि स्वर्ग बनाउन आउनु भएको छ। उहाँ बाबाले राजयोग सिकाउदै हुनुहुन्छ। वर्सा पनि उहाँले नै दिनुहुन्छ। धेरै धुमधाम सँग शिवजयन्ती कार्ड छपाउनु पर्छ। प्लास्टिकमा पनि छाप्न सकिन्छ। तर अझै नीच बुद्धि छ, राजा-रानी त करोडमा कोही बन्छन्। बाँकी अवश्य अल्छी

जो छन्, उनै प्रजा बन्छन्। माला १०८ को हो, बाँकी प्रजा त धेरै हुन्छन्। यस्तो पनि होइन हामी त अल्छी हौं, धेरै पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। बाबाले धेरै सम्झाउँछु तर धारणामा मुश्किल कसैले ल्याउँछन्। यहाँ आफूलाई अल्लाहका बच्चा सम्झन्छन्, बाहिर जाने बितिकै मायाले उल्लू बनाइदिन्छ, यति कडा माया छ। राजाई लिनेवाला कहाँ निस्कन्छन् र। चन्द्रवंशीलाई पनि हामी फेल भन्छौं। तिमीले सबैको पढाइ र पदलाई जान्दछौ। दुनियाँमा रामचन्द्रको पद कसैलाई कहाँ थाहा छ र? बाबाले राम्ररी सम्झाउनुहुन्छ। कसरी हामी शिव जयन्तीको लागि फस्टक्लास निमन्त्रणा बनाऔं, जसबाट मनुष्य चकित होउन्। विचार सागर मन्थनको गायन छ। शिवबाबाले कहाँ विचार सागर मन्थन गर्नु पर्छ र। यो बच्चाहरूको काम हो। बाबा राय दिनुहुन्छ— कसैको बुद्धिमा आयो तर गरेन भने बाबा उसलाई बुद्धि भन्नुहुन्छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ— परमपिता परमात्माले हामीलाई ब्रह्माद्वारा विष्णुपुरीको मालिक बनाइरहनु भएको छ। शंकरद्वारा विनाश हुनु छ। त्रिमूर्ति माथि खडा छन्।

तिमीहरू सबै पण्डा हौ, जसले रूहानी यात्रा सिकाउँछौ। तिमीले पनि लेख्न सक्छौ— सत्यमेव जयते... अवश्य सत्य बाबाले हामीलाई विजय प्राप्त गर्न सिकाउनुहुन्छ अथवा विजय प्राप्त गराउनुहुन्छ। कसैले प्रश्न गर्नु भने उसलाई सम्झाउनु पर्छ। बाबाको ख्याल चल्यो शिवजयन्ती कसरी मनाउनु पर्छ। गीताका भगवान् शिव हुनुहुन्छ, नकि कृष्ण— यसको धेरै प्रचार गर्नु पर्छ। उहाँ रचयिता, उनी रचना। वर्सा को सँग मिल्छ? श्रीकृष्ण हुन् पहिलो रचना। देखाइएको छ— सागरमा पिपलको पातमा कृष्ण आए। यो हो गर्भ महलको कुरा। स्वर्गमा गर्भ महलमा आनन्द हुन्छ। यहाँ नर्कमा गर्भ जेलमा आत्तिन्छन्। सत्ययुगमा गर्भ महल, कलियुगमा गर्भ जेल हुन्छ। कृष्णको चित्र कति राम्रो छ। नर्कलाई लात मारिरहेका छन्। कृष्णको ८४ जन्म पनि लेखिएको छ। भगवानुवाच— तिमीले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनौ, मैले तिमीलाई बताउँछु। जसले पूरा ८४ जन्म लिएको छ, उनलाई नै सम्झाउँछु। कति सहज छ। साथमा चाल-चलन पनि चाहिन्छ। लोभ राख्नु पर्छ— बेहदका बाबा सँग वर्सा लिने, अरू कुनै चीजको लोभ हुनु हुँदैन। यस्तो कुनै चीज पनि आफ्नो साथमा राख्नु हुँदैन, जसमा बुद्धि जाओस्। नत्र पद भ्रष्ट हुन्छ। देह सहित जुन कुरा छ, ती सबैबाट बुद्धि निकाल्नु पर्छ। एक बाबालाई याद गर्नु पर्छ। कोही मनुष्य धेरै फर्निचर राख्नेवाला छ भने मर्ने समयमा त्यही धेरै याद आउँछ। जुन वस्तु सँग धेरै प्यार हुन्छ, त्यो अन्त्यमा याद अवश्य आउँछ। बाबाले बच्चाहरूलाई सम्झाउनुहुन्छ— कुनै पनि चीज लोभवश लुकाएर नराख। यज्ञबाट हर चीज मिल्न सक्छ। लुकाएर केही चीज राख्यो भने बुद्धि अवश्य लट्किन्छ। बाबाको आज्ञा छ— शिवबाबाको भण्डार हो, बच्चाहरूलाई सबै कुरा मिल्छ। यस्तो ख्याल आउनु हुँदैन— फलानोलाई साडी राम्रो पऱ्यो, म पनि लगाऊँ। अरे तिमी बाबाबाट राजाईको वर्सा लिन आएका हौ कि साडीको वर्सा लिन आएका हौ? जसले राम्रो सेवा गर्छन्, उनीमाथि सबै बली चढ्छन्। भन— हामी शिवबाबाको भण्डाराबाट मिलेको बाहेक अरू केही पनि लगाउन सक्दैनौं। हामीले यज्ञबाट नै लियौं भने बाबाको याद रहनेछ। शिवबाबाको भण्डाराबाट यो मिल्यो। नत्र चोरी आदिको बानी पर्छ। अरे यहाँ त्याग गर्नु भने वहाँ धेरै फस्टक्लास

चीज मिल्छ। शिवबाबा कहीं-कहीं बच्चाहरूको परीक्षा पनि लिनुहुन्छ। हेरौं कति देह-अभिमान छ। तिम्रो प्रतिज्ञा छ- जे खुवाउनुहुन्छ, जे पहिराउनुहुन्छ....। दिलमा सम्झनु पर्छ- यो शिवबाबाले दिनुहुन्छ। यति फस्टक्लास अवस्था हुनु पर्छ। बाबाबाट पूरा वर्सा लिनु छ भने श्रीमतमा पूरा-पूरा पुरुषार्थ गर। बाबाको राय अनुसार चल। बाबा-मम्मा भन्छौ त्यसैले पूरा-पूरा अनुसरण गर। सबैलाई बाटो बताऊ। बाबाबाट वर्सा मिलेको थियो, अब फेरि मिलिरहेको छ। यादको यात्रा गर्दै गर। बाबा सम्झाउनुहुन्छ- तिमी जति बलवान बन्छौ त्यति माया जोडले आउँछ। तिमी अलमलमा किन पर्छौ? कुनै-कुनै बच्चाहरूलाई बाबा लेख्नुहुन्छ- तिमी त धेरै राम्रो सेवा गर्छौ। मायाको तुफान आउँछ- के सारा आयु ब्रह्मचर्यमा रहनु छ? बुढेसकालमा आएर पनि यस्तो चक्कर चल्छ। विवाह गरौं, यो गरौं। मायाले बुढालाई पनि जवान बनाइदिन्छ। यसरी चंचल बनाउँछ। तिमी किन डराउँछौ? हो, जतिसुकै तुफान आऊन्, बाबाको याद गर्नाले बन्छौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

- १) लोभवश कुनै पनि चीज लुकाएर आफू सँग राख्नु हुँदैन। बाबाको आज्ञामा चलिरहनु पर्छ।
- २) बाबाले जे खुवाउनुहुन्छ, जे पहिराउनुहुन्छ, एक शिवबाबाको भण्डारबाट नै लिनु छ। देह-अभिमानमा आउनु हुँदैन। मम्मा बाबाको पूरा अनुसरण गर्नु छ।

वरदान:- सत्यताको हिम्मतद्वारा विश्वास-पात्र बन्ने बाबा एवं परिवारको स्नेही भव

विश्वासको डुंगा सत्यता हो। दिल र दिमागको इमान्दारी छ भने उसमाथि बाबाको, परिवारको स्वतः दिलको प्यार र विश्वास हुन्छ। विश्वासको कारण पूरा अधिकार उसलाई दिन्छन्। ऊ स्वतः सबैको स्नेही बन्छ त्यसैले सत्यताको हिम्मतद्वारा विश्वास-पात्र बन। सत्यलाई सिद्ध नगर। सिद्धि स्वरूप बन, तब तीव्रगतिले अगाडि बढ्छौ।

स्लोगन:- सबैभन्दा अधिक धनवान ऊ हो, जसको पासमा शान्ति र पवित्रताको खजाना छ।